

[Børsen.]

have belært dem om, at der ikke er Trang til et saadant Parti her i Danmark.

Om Valget vil jeg saa i øvrigt sige, at det blev et godt dansk Valg i de Egne, hvor ogsaa tysk Nationalitet er repræsenteret. Og for øvrigt foregik Valgkampen under de sømmeligste Former; selv hvor der paa Grund af visse Ministres Besøg var rigeligt med Politi udkommanderet, tog man ogsaa paa dette med Ro og Overbærenhed og med et Skuldertræk fra Vælgerbefolkningens Side.

Det næste, der nu har politisk Interesse, og som ogsaa blev omtalt af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, er jo den Folkeafstemning, der forestaar. Vil man opnaa de 45 pCt. af Vælgerne, som skal svare ja til Grundloven, for at den kan være vedtaget? Det er det Spørgsmaal, der diskuteres, og her raader der jo en meget betydelig Skepsis inden for de Kredse, der er Tilhængere af den nye Forfatning. Vi fra Venstres Side afventer Resultatet i Ro. Baade i mange Taler og igennem vor Presse er der givet Oplysning den ene Gang efter den anden om Venstres Stilling og ogsaa om de andre Partiers Stilling til den nye Grundlov; derfor mener vi fra vor Side, at Vælgerne nu i Ro bør overveje, hvilken Stilling de vil indtage, og føler os ikke fristede til paa ny at deltage i Diskussionen om Grundloven ved de Møder, der arrangeres Landet over af Forligspartierne.

I Forbindelse med Spørgsmaalet om Grundloven er der, forstaar jeg, truffet den Bestemmelse, at den nye Grundlov skal sendes ud til alle Hjem i Danmark paa Statens Bekostning. Det er noget nyt, man her har fundet paa. Jeg kunde naturligvis udmærket forstaa det, hvis det skete for de Damers og Herrers egen Regning, men det forekommer mig noget ejendommeligt, at der, inden den nye Grundlov er endeligt vedtaget — og den er jo ikke Lov i Landet, før vi er færdige med Folkeafstemningen —, af Statens Midler skal ofres en 35 000—40 000 Kr., for at den nye Grundlov kan sendes ud til alle Hjem i Landet. Vi maa i hvert Fald fra Venstres Side protestere imod det.

De andre politiske Spørgsmaal, der er fremme i Tiden, vender vi tilbage til til Efteraaret. Men maaske skal vi have en Sommersamling. Der stod jo forleden en Artikel i Bladet „Politiken“, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch citerede for et Øjeblik siden, og som, saa vidt jeg kunde forstaa, stærkt opfordrede til en Sommersamling. Begrundelsen var, at Arbejdsløs-

hedsspørgsmaalet skulde til særlig Behandling der; en Plan maatte udarbejdes, stod der i Artiklen, da de offentlige Arbejder i alt Fald ikke kan løse Problemet. Nu er vi altsaa kommet saa vidt. Det gaar naturligvis langsomt; man har arbejdet med Spørgsmaalet en halv Snes Aar fra denne Regerings Side, og nu i den bedste Arbejdstid gaar der henad de 100 000 arbejdsløse. Altsaa først nu har man faaet Øje paa, at de offentlige Arbejder gør det i alt Fald ikke. Dette har vi fra Venstres Side udtalt utallige Gange, idet vi mente, at naar vi ser tilbage paa vor nyere politiske Historie, paa Aarene omkring 1920, har vi Beviser for, at man aldeles ikke er i Stand til at løse Arbejdsløshedsproblemet, selv om man anvender nok saa store Summer til at sætte offentlige Arbejder i Gang. Jeg havde det Indtryk, at der i det ærede Medlem Hr. Hartvig Frischs Udtalelser laa noget af en Reprimande til Bladet „Politiken“, og derfor kan det vel ikke nytte at vente Svar paa det Spørgsmaal — jeg havde egentlig skrevet det Spørgsmaal ned —, om man er ved at udarbejde nye Planer med Hensyn til Arbejdsløshedens Bekæmpelse. Hvis man har saadanne Planer, var det naturligvis af Interesse for Rigsdagen snarest muligt at blive bekendt med dem. Men jeg forstaar, at Bladet er gaaet noget paa egen Haand, og jeg har det Indtryk, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch var noget fortrydeligt over at finde en saadan Artikel i dette Blad. Vi har aldrig fra Venstres Side — det har jeg i alt Fald ikke hørt — udtalt, at vi kunde afskaffe lige pr. omgaaende al Arbejdsløshed. Men det, det kommer an paa, er jo at trænge den tilbage og det saa hurtigt som muligt og saa stærkt som muligt.

Jeg skal ikke komme ind paa mange Betragtninger i Forbindelse med dette Spørgsmaal, det har vi drøftet saa tit tidligere, og der er ingen Tvivl om, at i alt Fald en Del af den Arbejdsløshed, vi har, er kunstig. Nu var der, synes jeg, en ejendommeligt Betragtning i det ærede Medlem Hr. Hartvig Frischs Udtalelser. Det ærede Medlem har nemlig her fuldstændig opgivet Ævred. Han kom med en Udtalelse i Retning af, at om ogsaa Konjunkturerne blev nok saa gode i Danmark, kunde man jo ikke afskaffe Arbejdsløsheden. Dette er jo dog den rene Given op. Man er vel saa inde paa Betragtninger, der gaar i Retning af, at kun Socialismens Indførelse kan afskaffe Arbejdsløsheden i Danmark. Det skulde man jo næsten tro.

Et af de Spørgsmaal, der naturligvis er blevet omtalt og diskuteret paa Vælger-